

Ђорђо де Кирико

Ђорђо де Кирико (ital. *Giorgio de Chirico*; рођен 10. јула 1888., умро 20. новембра 1978) је био италијански сликар.

Кирико је рођен у Volosu. Након завршетка студија у Atini и Firenci сели се у Nemačku у 1906, где је upisao akademiju lepих umetnosti у Minhenu, tamo је читао дела Ničea и Artura Šopenhauera, и проучавао рад Arnolda Broklina и Maksa Klintera. Posle 1910. сели се у Italiju.

Након што се puno selio по Европи, и после избијања Првог свetskог рата враћа се у Italiju где се придружује италијанској војsci. Међутим, у војsci је проглашен nedovoljno sposobnim за војне дужности, због тога га premeštaju у болницу у Feri. Godine 1915. de Kiriko је upoznao futuristu Karla Kara. Nastavio је да слика и 1918. premešten је у Rim, а такође 1918. су njegova dela излагана у Европи.

Osnivač је metafizičke škole у сликарstvu. Najbolji deo svog slikarskog opusa stvorio је између 1909. и 1919, у својој metafizičkoј fazi, s motivima mirnih mediteranskih gradova punih svetla. Sledećih је година definisao kanone metafizičkog slikarstva, а njegova su razmatranja objavljena у часопису „*Pittura metafisica*“ („Metafizičko slikarstvo“). Radove nastale између 1915. и 1925. карактеришу teme i motivi ogoljene arhitekture у nerealističnoј perspektivi, uronjene у tajanstvenu atmosferu, без ljudskih likova. U prikazima enterijera из istog razdoblja zatiču се predmeti izmešteni из svog prirodnog ili očekivanog konteksta, čime се postiže efekat nadrealnog. Javlјaju се и uznemirujući klasični motivi (Hektor и Andromaha, (*Ettore e Andromaca*), 1917). Na motiv krojačke lutke, simbol savremenog čoveka, nadahnuo ga је „čovek bez lica“, lik из drame njegovog brata, književnika и slikara Alberta Savinija. Oženio се 1924. prvom ženom, ruskom balerinom Raisom Gurevič, nakon čega su se zajedno preselili у Pariz. 1928. odrжаo је svoju prvu izložbu у Njujorku, а ubrzo после toga и у Londonu.

Godine 1930. upoznaje и svoju drugu zenu Izabelu Pasker Far sa koјom će ostati do kraja života и najzad се ponovo doseliti у Italiju, tačnije Rim где će се и skrasiti 1944.

Dobio је nagradu од pisca Gijoma Apolinera, koјi је pomogao da njegove radove upoznaju и kasniji nadrealisti. Tanguј је napisao kako је jednog dana 1922. video jednu od de Kirikovih slika у izlogu neke prodavnice slika, и од tog momenta је odlucio da postane slikar, iako nikada у životu nije držao četkicu! Drugi umetnci су potvrdili uticaj de Kirika uključujući umetnike kao što су Maks

Ђорђо де Кирико

Ђорђо де Кирико, fotografija Karla van Vehtena 1938.

Datum рођења	10. јул 1888.
Mesto рођења	Volos Grčka
Datum смрти	20. новембар 1978.
Mesto смрти	Rim Italija
Uticao na	Милена Павловић Барили

Ernst, **Salvador Dali** i **Rene Magrit**. De Kiriko je snažno uticao na pokret nadrealista. Mikelandelo Antonini, italijanski filmski režiser je takođe tvrdio da je podstaknut de Kirikom. Fumito Ueda je kritički tvrdio da je i igra „*Ico*“ kao i njegov nastavak „*Shadow of the Colossus*“ za Playstation 2 nastala pod uticajem de Kirika. Значајан утицај имао је на српску сликарку **Милену Павловић Барили**^[1].

Kasnije de Kiriko je nastavio svoj metafizički način slikanja,a i počeo da slika mnogo realističnije,sa sve vise uspeha,otkrivajući i usavršavajući davno zaboravljene tehnike slikanja.

De Kiriko je takođe objavio roman 1925. pod nazivom "Hebdomeros" , i autobiografski roman "Memorie della mia vita"^[2].

Садржај

Literatura

Dodatna literatura

Reference

Spoljašnje veze

Literatura

- Giorgio de Chirico (2000). *Monsieur Dudron. Autobiographischer Roman*. Bern: Gachnang & Springer. ISBN 978-3-906127-59-0.
- Giorgio de Chirico*. Katalog #5 der Kestner-Gesellschaft zur Ausstellung 10. Juli-30. August 1970.
- Giorgio de Chirico: "Memorie della mia vita" JP Sluzbeni glasnik. 2009. ISBN 978-86-519-0058-0.

Dodatna literatura

- Andreas Dorschel: 'Metaphysisch malen: Philosophie und Bild bei Giorgio de Chirico', in: *Kunst und Wissen in der Moderne*. Böhlau, Wien - Köln - Weimar, 2009, S. 123-132.
- Werner Helwig: *De Chirico: Metaphysische Periode*. Mohn, Gütersloh 1962.
- Gerd Roos: *Giorgio de Chirico und seine Malerfreunde Fritz Gartz – Georgios Busianis – Dimitros Pikinos in München 1906–1909*. In: Schmied, Wieland, Ross, Gerd: *Giorgio de Chirico München 1906–1909*. Akademie der Künste, München 1994, S. 55–182.

Reference

- „Milena Pavlović Barili (1909 - 1945)” (http://www.arte.rs/sr/umetnici/milena_pavlovic_barili-81/). *www.arte.rs*. Приступљено 5. 2. 2020.
- Кирико, Ђорђо де (2009). *Сећања из мог живота* (<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/168951820>). Београд: Службени гласник. ISBN 978-86-519-0058-0. Приступљено 5. 2. 2020.

Spoljašnje veze

Преузето из „https://sr.wikipedia.org/w/index.php?title=Đorđo_de_Kiriko&oldid=22903049”

Ова страница је последњи пут уређена на датум 5. фебруар 2020. у 23:16 ч.

Текст је доступан под лиценцом [Creative Commons Ауторство—Делити под истим условима](#); могући су и додатни услови. Погледајте [услове коришћења](#) за детаље.